

[Nyrup Rasmussen]

side meget gerne så, at netop kvalitetsudvikling blev en overskrift for de danske virksomheder. Der er ikke tvivl om, at det bliver et afgørende vigtigt opgavefelt, også fordi det hænger sammen med det, Michael Porter også har været inde på, som jo mange læser for tiden, og jeg forstår også, at industriministeren gør det. Michael Porter har således med stor elegance og præcision påpeget, at mangelen på international ekspertise, erfaring og konkurrencedygtighed på ledelsesniveau i mange af vore virksomheder trænger til at blive klaret. Jeg taler ikke om de helt store industrikoncerner i Danmark – dem har vi jo ikke så mange af – men jeg taler netop om de mellemstore virksomheder, hvor der ikke er tvivl om at vi stadig gennem en aktiv uddannelses- og kvalitetsudviklingsproces mangler et løft i vore lederes muligheder for på samarbejdsplan at udvikle sig.

Jeg lyttede til industriministerens kommentarer til SF's forslag, og det var jo en tale, der var fyldt med nej, nej og nej. Det, der undrede mig mest, var industriministerens understregning af, at ministeren mener, at regeringen har gjort noget særligt med hensyn til de såkaldt målrettede udviklingsprogrammer.

Jeg skal oplyse, at vi i budgetredegyrelserne og i finansloven kan sige, at der for 1988's vedkommende på de særlige udviklingsprogrammer blev afsat 298 mio. kr., og for 1992 er der i henhold til finanslovsforslaget afsat 100 mio. kr. Det er en nedskæring til en tredjedel af, hvad det var for 3 år siden, og derudover kan man uddrage af finansoversigterne, at der punkt for punkt er sket en massiv forringelse af dette lands erhvervs politik, som gør, at vi hører til i bunden af Europa, når det gælder overskriften: »Hvem har en erhvervs politik, der er aktiv og dynamisk orienteret?« Danmark ligger på det felt, industriministeren har ansvaret for, på den nederste placering i det europæiske felt.

Flemming Hansen (KF):

Inden jeg går til den tale, jeg vil holde, må jeg sige, at jeg undrer mig over, at hr. Nyrup Rasmussen sagde, at industriministeren sagde nej, nej og atter nej. Jeg sad faktisk og lyttede til den samme tale og var næsten overrasket over, så mange lighedspunkter der var – så mange steder, ministeren sagde ja.

Men tilbage til min egentlige ordførertale: Sagen er jo den, at Socialistisk Folkeparti har

fremset et forslag til folketingsbeslutning om en aktiv og dynamisk erhvervs politik med op til 8 punkter, hvor man i bemærkningerne til forslaget argumenterer punkt for punkt på de enkelte områder.

Jeg skal imidlertid her holde mig til det principielle i SF's forslag og indlede med at sige, at vi ikke kan tilslutte os forslaget, idet der underforstået ligger, at regeringen ikke fører nogen dynamisk erhvervs politik. Det synes jeg i allerhøjeste grad man må sige at regeringen gør, og man må vel endda sige, at den fører en af de mest succesrige erhvervs politikker i Europa, hvilket ministeren jo gav en række eksempler på. Vi oplever i Danmark en kolossal vækst i den danske eksport og en begrænsning på hjemmemarkedet, som er helt tilsigtet. Det er regeringens politik, som her gennemføres for at få det nødvendige overskud på betalingsbalancen, som nu endelig er lykkedes, hvorved vi får mulighed for at afvikle vores gæld til udlandet. Dette er på vej til at lykkes bl.a. i kraft af en stram finans politik og, synes jeg, en dynamisk erhvervs politik.

Endvidere er det lykkedes regeringen at skabe en lavinflation, som oven i købet viser sig at være den laveste i hele EF-området, og de overenskomster, som arbejdsmarkedets parter har kvitteret med at lave eller er godt på vej til at lave, bekræfter, at den udvikling er den rigtige og dermed også til gavn for erhvervs politikken.

Endelig er det en kendsgerning, at regeringen med sin finanslov har opprioriteret forsknings- og udviklings politikken, således at disse investeringer nu også er på vej opad.

Man må derfor stille sig selv spørgsmålet: Hvad er en dynamisk erhvervs politik? Skal det være en politik, hvor regeringen forsøger at fortælle virksomhederne, hvordan de skal drives eller i hvilken retning, og hvilke markeder de skal opsøge, eller skal det være en politik, der skaber rammerne for erhvervs livet, således at de frie kræfter i erhvervs livet motiveres til den bedst mulige indsats og til at investere dér, hvor chancerne for gevinst er størst?

I den konservative folketingsgruppe er vi ikke i tvivl om, at vi synes, den sidste løsning er den rigtige, og derfor afviser vi som sagt SF's forslag, selv om man kan sige, at der på overraskende mange punkter, som ministeren tydeligt gav udtryk for, er fælles tanker, hvor regeringen allerede har sat nogle af de punkter, som SF her anmoder den om, i kraft.